

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 130

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 10 de novembre del 1998 a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 3032/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'usos i inversions als ports de la Comunitat Autònoma. 5514
- 2) RGE núm. 3345/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient. (retirada)

- ### **II.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de llei RGE núm. 3987/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a addició d'un nou article (4.1bis) a la Llei 8/1990, de 28 de juny, sobre la compilació del Dret Civil balear.**
- 5519

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària.

L.1) Proposició no de llei RGE núm. 3032/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'usos i inversions als ports de la Comunitat Autònoma.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a proposicions no de llei, la primera, la registrada amb el número 3032/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'usos i inversions als ports de la Comunitat Autònoma. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Amb aquesta proposició no de llei que avui presentam, d'alguna manera volíem plantejar...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci almenys.

Continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Amb aquesta proposició no de llei, demanam no -bàsicament la paraula està ben escrita-, exigim al Govern de la Comunitat Autònoma l'execució d'una de les qüestions que quan es varen debatre en aquest plenari, es varen aprovar els criteris per a la redacció del Pla director de ports esportius en aquestes illes, aquí, en aquesta cambra, vàrem arribar a un acord, a un acord, a un punt, el punt 6 d'aquests criteris generals, que era bàsicament on s'establí com s'havien de fer els programes d'actuació, és a dir, que el Govern hauria de, i s'havia compromès a executar un pla de programació d'actuacions, d'inversions plurianuals a cinc anys, que valorés totes les necessitats a cadascun dels ports competència exclusiva de la Comunitat Autònoma, per poder-los anar executant, un pla d'actuacions que s'havia de revisar cada cinc anys. I és més, juntament amb aquest pla d'actuacions, d'inversions, a cinc anys, i que s'havia de revisar, també s'assenyalava que el Pla de ports esportius incorporaria un estudi detallat sobre les possibilitats de condicionar cadascun dels ports que són titularitat de la Comunitat Autònoma a les noves demandes actuals, bàsicament a usos nàutics esportius, respectant els usos pesquers i comercials. Era una cosa, creim que la mar d'assenyada, que es va aprovar en aquest plenari, i parlant de l'any 1989, és a dir que han passat 9 anys des que aquests criteris es varen aprovar, el Govern va redactar un pla, no va tenir en compte aquestes especificitats, és a dir que no existeix per a tots els ports una programació d'actuacions a 5 anys, ni existeixen plans d'ordenació dels ports, responsabilitat de la Comunitat Autònoma, amb la qual cosa les dificultats d'increment d'activitats en els ports ha anat generat.

És a dir que avui, després de 9 anys de Govern del Partit Popular en aquesta comunitat amb una responsabilitat que és exclusiva seva, exclusiva d'aquesta comunitat autònoma, els ports de la Comunitat Autònoma, demanam una cosa que aquest plenari va aprovar ara fa 9 anys. I per què avui és necessari recordar aquests compromisos? Perquè la política que ha executat el Govern durant aquests 9 anys, creim no, simplement n'estam convençuts, que no ha donat resposta als problemes que tenen els ports de la Comunitat Autònoma des que aquesta n'és titular, i per tant creim que l'actuació del Govern ha estat totalment insuficient. I tal vegada no tan insuficient com escassa, poca, i feta d'una manera puntual i totalment arbitrària, i açò no ha resolt problemes.

Quines han estat les actuacions de 9 anys de Govern amb un compromís aprovat i no executat? Que les inversions han estat molt magres, molt magres, a una comunitat autònoma que vivim en gran part d'una economia que s'anomena turisme, que sempre hem escoltat, i hem dit, i s'ha argumentat que el sector nàutic era un dels valors a potenciar, que necessitava serveis de qualitat, que cada vegada havíem de donar més qualitat a aquests serveis, dels que d'alguna manera complementen aquesta oferta turística pròpia. Som unes illes, i amb més motiu que mai, podríem ser vertaders abanderats de tenir uns ports que l'avanç de directrius del propi Govern de la Comunitat Autònoma avala que haurien de ser els ports ja existents en torn a les ciutats, els grans motors de desenvolupament econòmic.

La teoria és perfecta, un 10, els ports s'han de potenciar, s'han de potenciar els existents, els tradicionals, els de tota la vida, s'han d'integrar i han de ser fins i tot motor del creixement de les ciutats. Però fins ara, què tenim? Que les inversions han estat totalment puntuals, gairebé per tapar forats, i molt magres. I sobretot molt magres, quan veim les despeses i les inversions, què és el que arreplegem dels serveis portuaris i què és el que hem anat invertint, tant en manteniment com en inversions. I no arribam al 50% del que recaptam amb tarifes dels ports de la Comunitat Autònoma.

Ens diríem que si no hi ha necessitats, açò és suficient. Però no és aquest el cas. Ens podem trobar, i estic convençuda que més d'un membre del Partit Popular i dels altres grups han visitat estiu darrere estiu ports de la nostra comunitat, des que el responsable és el Govern de la Comunitat Autònoma, i hi manquen molts de serveis, o els serveis no estan a l'alçada d'un sector turístic que volem potenciar, en absolut. Hi ha bandes que ni tan sols hi ha serveis, hi ha bandes que per comprar un passatge per agafar un vaixell que té una concessió de transport de passatgers si plou et banyes, perquè ni tan sols hi ha un mal aixopluc. Aquesta és la realitat diària, que hi ha mancances i hi ha recursos econòmics, perquè com a mínim es repleguen i es recaptan quantitat de recursos, cada any, i a més que cada any els anam augmentant, més de 450 milions de pessetes anuals. I en canvi en les inversions i el manteniment no arribam a gastar el 50% del que recaptam. Què passa?, que no hi ha una planificació de les deficiències a cada port, no hi ha plans d'inversió plurianuals, que no vol dir que ni tan sols es faci ni en 2 ni en 3 anys, pot ser a 5 i a 6 anys, que no existeixen plans d'actuació que millorin d'una manera global les necessitats portuàries, que, repetesc, és responsabilitat exclusiva del Govern de la Comunitat Autònoma.

I alhora l'increment d'activitat en els ports, que no tenen ni els serveis adequats com per mantenir-les, està creant fins i tot problemes de seguretat. I hi ha casos, com és el cas, per exemple, del port de Ciutadella, on des de l'Autoritat Portuària, com des de l'Ajuntament, demanen al Govern que és necessari ja establir un pla d'usos en el port de Ciutadella per donar sortida a un problema de trànsit que supera totalment la pròpia realitat. Ens diran que faran un port nou. Planifiquin, ho plantegin, i facin un pla d'ús.

No va en absolut aquesta exigència en contra de cap actuació de futur que vulguin fer. Demanam una cosa, donar prioritat, plantejar inversions a llarg termini per cobrir necessitats a cadascun dels ports d'aquesta comunitat autònoma, i ja veurem quin és el pla financer per cobrir aquestes demandes, i ordenar els ports actuals de què és responsable aquest govern, per donar-los el màxim de rendibilitat.

Són dues qüestions d'allò més assenyades del món. Són dues qüestions que és obligat fer-ho, encara que fa 9 anys ho vàrem aprovar, no s'ha fet, i avui es veu i es demostra que aquesta manca de Govern, aquesta manca d'actuació en aquests 9 anys, no només els problemes no s'han solucionat, sinó que s'han agreujat, perquè evidentment el trànsit i la demanda augmenten.

Per tant, demanam que ja, perquè suposam que el Govern fa feina, en tres mesos poguéssim tenir enllestit aquest compromís de fa 9 anys, i per tant es doni sortida a una, jo crec, de les riqueses més importants que tenim, els ports tradicionals, els ports de tota la vida, que mantinguin aquest nivell de serveis que han de tenir, que permetin que vertaderament les ciutats en torn a les quals estan, i els pobles, siguin vertaders motors de creixement, i que la gent que ens visita pagui unes taxes per uns serveis que estan a l'alçada del turisme que reclamam. Per tant, creim que l'única alternativa és que el Govern compleixi, repetesc, allò a què en el seu moment es va comprometre, i sobretot perquè han demostrat que en 9 sense fer açò els problemes no s'han solucionat, i no hi ha alternativa de política portuària per part d'aquest govern de la Comunitat Autònoma.

Per tant, és una cosa simple, senzilla, i que ajudaria de cara a futur, perquè com més prest comencem, més prest acabarem aquest termini d'inversions, una millora a tots els nivells per a la nostra economia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La portaveu del Grup Socialista en la presentació d'aquesta proposició no de llei ens ha recordat l'incompliment per part del Govern del Pla de programació d'actuacions i inversions als ports que són gestió pròpia del Govern. Que un portaveu dels grups de l'oposició recordi que el Govern incompleix els acords que s'han adoptat per majoria o per unanimitat en aquest parlament no és cap novetat, però està bé situar-nos dins aquest compromís.

Actualment, després d'aquest pla a què fet referència la portaveu del Grup Socialista, també tenim presentades les Directrius d'ordenació territorial, que fa la proposta dels programes port ciutat, que es volen desenvolupar sense desenvolupar l'anterior. Jo crec que per agregar a la informació que ha donat la portaveu que ha defensat aquesta proposició no de llei, a la qual Esquerra Unida donarà suport, un exemple de la discrecionalitat, perquè quan no hi ha un pla d'ordenació, un pla d'actuacions, presideix l'actuació del Govern la discrecionalitat. Aquest diputat va fer dues preguntes amb petició de resposta escrita al Govern -les va fer l'any passat- en referència al Pla d'usos portuaris al port de Ciutadella, i al Pla d'usos portuaris al port de Fornells, un en relació al macroprojecte d'actuació a Ciutadella, i un altre en relació al projecte de port esportiu nàutic que es pretén fer a Fornells. El Govern balear va respondre aquest diputat dient que considerava innecessària la redacció d'un pla d'usos portuaris al port de Ciutadella, i ho considerava innecessari, i açò era l'argument, perquè el port de Ciutadella era petit, no hi havia prou activitat, no requeria un pla d'usos, no veia la necessitat d'un pla d'usos, quan tots saben a la inversió de fons públics que el Govern té preparat en el cas de Ciutadella, i les actuacions a Cala en Bosquets, les actuacions urbanístiques al voltant d'aquest projecte, que segons el Govern no necessita un pla d'usos. En canvi el projecte de port esportiu nàutic a Fornells, els dos projectes que s'havien presentat, està aturat precisament a l'espera d'un pla d'usos portuaris a Fornells.

És a dir, el que és necessari per al port de Fornells no és necessari per al port de Ciutadella, que és una actuació molt més impactant. Açò és la discrecionalitat a què fèiem referència quan no hi ha un pla programat d'actuacions i d'inversions, i en aquest sentit també estam d'acord amb la crítica que fa la portaveu del Grup Socialista, aquests ingressos generats per la gestió dels ports que són competència del Govern balear, no reverteixen al cent per cent, no arriba al 50%, a l'adequació i modernització dels ports que gestiona el Govern balear, quan les necessitats són evidents. Nosaltres coneixem les necessitats que hi pugui haver a Menorca, com a diputat menorquí, no tant les de Mallorca o Eivissa, però estic segur que les necessitats poden ser molt semblants a les altres illes.

Per tots aquests motius, el Grup d'Esquerra Unida donarà suport a aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Des del PSM-Entesa Nacionalista també donarem suport a la proposta que ha fet el Grup Socialista, perquè quan vàrem conèixer les dades sobre el que el Govern recaptava i invertia als ports de titularitat de la Comunitat Autònoma, la veritat és que ens vàrem sorprendre per la manca d'inversió que feia el Govern de les Illes Balears en aquests ports. Per tant, el Govern tenia els ports som unes entitats que generaven benefici, que després s'invertien en altres qüestions.

Com molt bé s'ha apuntat, el Pla de ports esportius va ser en el seu moment una campanya propagandística on es varen anunciar una sèrie d'actuacions que després, quan s'han hagut de dur a la pràctica no s'han fet, no s'ha invertit, no s'ha fet un pla d'inversions detallat, tot i que hem vist les reclamacions que es feien des del sector nàutic, que demanaven que el Govern invertís en els ports de la seva titularitat, i així hem vist com s'ha posat l'exemple del port de Ciutadella, que quan es diu que no té serveis vol dir açò, vol dir que no té serveis, no té lavabos, és a dir que la gent que va a comprar un passatge per venir aquí, a Mallorca, si té una necessitat no la pot fer, se n'ha d'anar a un bar o a un restaurant, perquè en el port de Ciutadella no hi ha serveis. Però no només no hi ha lavabos, sinó que tampoc no hi ha llum, en aquests moments que el vaixell que fa la travessia Ciutadella-Alcúdia surt a les 8 del vespre, i per tant ja és fosc, i en el lloc on hi tocava haver una sèrie de fluorescents, aquests no hi són; i per tant la deixadesa del Govern als ports, i sobretot amb aquests petits detalls, jo pens que es nota i endemés.

Per açò no pot ser d'altra manera que donar suport a la proposta que fa el Grup Socialista, perquè el Govern inverteixi en els ports de la seva titularitat. En el cas de Ciutadella ens diran, com molt bé ha dit la portaveu proposant, que ja ens faran un port nou, que es faran més de 1.000 milions en inversions en un gran projecte que té l'Ajuntament de Ciutadella, que ha de cofinançar el Govern balear, però nosaltres creim que si no es poden invertir en manteniment uns 20 o 30 milions anuals, que és el que pot generar el port de Ciutadella en ingressos, difícilment el Govern balear podrà fer aquesta macroinversió que es preveu de més de 1.000 milions de pessetes.

Per tant, el Grup Parlamentari PSM donarem suport a aquesta proposició que fa el Grup Socialista, perquè creim que s'ha d'anar al manteniment i a l'adequació diària, i a veure quines millores necessiten aquests ports, i no esperar que ens vinguin macroprojectes que possiblement estaran anys i panys a realitzar-se. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular estam perquè en els ports de la nostra comunitat autònoma es doni un bon nivell de servei, i intentar que siguin un motor important per a la nostra economia; i amb el punt que el Grup Socialista, la Sra. Barceló, ens demana en aquesta proposició no de llei, amb dos punts ens bastarien per dir que no acceptam la seva proposta. En primer lloc, perquè se'ns diu que el Parlament exigeix al Govern balear, i nosaltres creim que aquest terme no és el més adequat aquí, a una cambra com la nostra; i l'altre, perquè el que exigeix o el que vol exigir el PSOE al Parlament de les Illes Balears respecte cap al Govern balear, el Govern balear ja fa mesos que fa feina en aquest sentit. El Govern balear ja té en marxa aquest estudi, ja té planificat tot un conjunt d'inversions, i amb això bastaria perquè la portaveu del Grup Popular digués "no" a la proposta que ens presenta el PSOE i me n'anàs a seure al meu escó, Però intentaré donar més explicacions a la portaveu socialista.

Crec que en aquests moments els ports que depenen de la Comunitat Autònoma són en l'actualitat i en termes generals un dels millors condicionats i actualitzats que hi ha a Europa, amb independència això de la seva capacitat. I aquí se'ns diu que la qualitat que es dona de serveis a aquests ports no és la més adequada. Doncs mirin, com a mostra hi ha un estudi de la CAEB, no del Govern balear, de l'any 95, referent al turisme nàutic a les Illes Balears, i aquí es fan 5 consideracions, o 5 preguntes a tot un conjunt de persones a una enquesta. Se'ls demana quina és la valoració de la qualitat de les instal·lacions nàutiques esportives, quina és la valoració general dels ports que es fa, quina és la valoració dels serveis que es donen en aquests ports, quina és la valoració de l'oferta complementària que es dona en aquestes instal·lacions, i quina és la qualitat d'aquests serveis administratius.

Saben quina és la resposta dels enquestats? Doncs entre el 70 i el 80% de la gent que ha contestat aquesta enquesta diu que aquests serveis, o la valoració, és bona o molt bona, amb la qual cosa, jo crec que aquí, entre les explicacions donades per la portaveu del Grup Socialista i la realitat que hi ha quant als ciutadans que utilitzen aquestes infraestructures, no té absolutament res a veure, Sra. Barceló.

Des del Govern balear, des del Partit Popular, tenim la tranquil·litat que els ingressos que té la Comunitat Autònoma en concepte de distintes taxes que es cobren als distints ports, totes aquestes inversions, o tots aquests doblers que es recaptin als ports, tots aquests doblers s'inverteixen a la vegada a aqueixes instal·lacions; amb la qual cosa, el plantejament que fa el PSOE, diu que els ingressos o les inversions que es fan són molt puntuals. No, no. Tot el que el Govern balear ingressa en concepte de ports, tots aquests doblers es tornen a reconduir als ports de la Comunitat Autònoma.

Evidentment, una altra vegada el que diu el portaveu del Grup Socialista i la realitat no té res a veure. I com a mostra, li diré que a l'exercici 96/97 el que va recaptar el Govern de la Comunitat va ser al voltant d'uns 840 milions de pessetes, en concepte de recaptació íntegra als ports gestionats per la Comunitat, i la despesa global que va aplicar el Govern balear a aquestes instal·lacions va ser de 848 milions de pessetes. És a dir, entre l'ingressat per la Comunitat i el gastat realment per la Comunitat és major el que s'ha gastat que el que realment s'ha ingressat. I aquesta despesa es divideix en tres blocs. Una part va evidentment a personal, són uns 300 milions de pessetes; uns altres van a despeses corrents, que són uns 100 milions de pessetes, i la resta es dedica a inversions i manteniment de les instal·lacions, que són més de 400 milions de pessetes. És a dir, que del cent per cent que recapta la Comunitat Autònoma en concepte de ports, més de la meitat es dedica a inversions i a manteniment de les instal·lacions. Tenint en compte que més del cent per cent dels doblers que recapta la Comunitat es tornen a reinvertir als ports de la nostra comunitat autònoma, per la qual cosa les explicacions donades per la portaveu del Grup Socialista creim que no s'ajusten a la realitat que hi ha avui als ports de la nostra comunitat.

Però és que a més d'això, l'any 99 hi ha previstes tota un sèrie d'inversions, hi ha un increment bastant important, que suposa al voltant d'un 38% respecte del pressupost de l'any anterior en inversions als ports gestionats per la Comunitat Autònoma, i després hi ha unes inversions puntuals a dos ports importants, com és el port de Ciutadella i el port de Sóller a l'illa de Mallorca.

Però, vistes les intervencions dels portaveus del PSOE o del PSM, creim que quasi quasi aquesta proposició no de llei tal vegada s'hauria pogut convertir en una interpel·lació respecte del port de Ciutadella, que pareix que és el que realment preocupa aquí als dos portaveus que han intervengut, tant del PSM com del Grup Socialista.

Evidentment en tema d'amarraments hi ha un problema a la nostra comunitat, i és que hi ha un determinat nombre d'embarcacions matriculades a la nostra comunitat, més de 36.000 embarcacions; hi ha unes embarcacions que no estan matriculades aquí, però que els mesos d'estiu circulen per les aigües de la nostra comunitat, són unes 1.400 embarcacions; i hi ha un nombre d'amarraments molt determinat, que pertanyen a la Comunitat, d'uns 19.000; i evidentment entre l'oferta d'amarraments i la demanda d'amarraments resulta que està descompensat. Fan falta més amarraments.

Però després hi ha un plantejament polític general per part de tots, que pareix ser que estan en contra que es facin nous ports esportius, i això és el problema que hem d'encaixar entre tots, i evidentment no és un problema fàcil, no és una qüestió bona de solucionar, i el Govern balear, amb aquesta proposta que fa la portaveu del Grup Socialista, dir-li que ja està fent feina, amb un estudi de gestió i adequació de les possibles alternatives, i com reajustar el tema dels amarraments i de les expectatives que tenen els ports de la nostra comunitat. I aquest estudi presentarà una orientació respecte de cada port, i sobre la gestió aplicable a cadascuna d'aquestes instal·lacions, i aquí hi ha la necessitat d'haver d'harmonitzar dues qüestions fonamentals. Una d'elles és la preservació mediambiental de les nostres costes, i la necessitat d'haver d'aplicar criteris restrictius en relació amb el creixement dels ports; i l'altra és que és un fet evident que a tots els grups crec que ens interessa potenciar el turisme nàutic, els turistes que vénen aquí, a la nostra comunitat i que tenen un vaixell, perquè evidentment és un turisme de qualitat, és un turisme que deixa aquí molts de doblers, és un turisme rendible per a la nostra comunitat.

I jo crec que amb aquestes explicacions que he donat està clar que el Grup Popular votarà que no a la proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialista, perquè creim que el Govern balear ha fet al llarg d'aquests anys una feina important en la millora dels nostres ports, i que aquest estudi detallat que demanen vostès, el Govern balear ja fa feina en ell, amb la qual cosa no hi ha necessitat d'haver d'aprovar aquesta iniciativa presentada pel Grup Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn de rèplica, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Portaveu del Partit Popular, ho sé perfectament, l'estudi que fa el Govern de la Comunitat Autònoma, i sé fins i tot la data en què l'ha de lliurar, dia 13 de desembre, 12 mesos, 27 milions; i li puc dir fins i tot també l'empresa; 27,9 milions, i es lliurarà dia 13 de novembre, falten molts pocs dies.

Però resulta que aquest estudi que comana el Govern de la Comunitat Autònoma no és d'ordenació dels ports, ni és un estudi ni per ordenar els usos ni per programar inversions. És un estudi que se li diu "sistemes de gestió", és a dir, per treure més duros dels que treuen ara, simplement, i ho sabem perfectament, les enquestes que fan als ports, i l'informació que demanen, i els resultats que seran. O vostè es pensa que no ho sabem? Clar que ho sabem, i sabem que fan un estudi de gestió per treure evidentment més recursos dels ports que tenen, cosa que em sembla molt bé. Però açò no té res a veure amb el que avui debatem aquí. Primera cosa.

Sí, li dic que exigim que el Govern compleixi el que s'aprova en aquest parlament, i jo crec que després de 9 anys perfectament estic capacitada com per exigir a aquest govern que faci una cosa que fa 9 anys es va comprometre a fer. Jo crec que sí, que és hora de dir-li i d'exigir-li que ho faci. Perfectament. I perquè no fer-ho, no ha solucionat absolutament res.

Estudi de la CAEB. Sí, perfectament, també el conec, però aquí no diferencia els ports nàutics privats del que són els ports de la Comunitat Autònoma. Ah, alerta! El títol d'aquesta proposició no de llei, perdoni que li repeteixi, llegeixi-se-la bé, són els ports responsabilitat de la Comunitat Autònoma, tots. I si els serveis vostè creu que estan bé, perdoni, la realitat, clar que em preocupa el de Ciutadella, em preocupa moltíssim, perquè en 9 anys no hem pogut anar a la cambra de bany, en 9 anys. Açò és la realitat; i que quan plou, 9 anys la gent es banya, i 9 anys sense una punyetera aixeta d'aigua. I pagam els serveis. Clar que em preocupa, i només faltaria! Em preocupa. I si açò, el nivell de satisfacció és altíssim, escolti, els nombres no surten. Està mesclant ous amb caragols. Les instal·lacions nàutiques privades, ho sé perfectament, un 10; el Govern, un 0. I aquí el que feim no és demandar al privat, és demandar al públic. Són vostès que tenen la responsabilitat exclusiva en ports, amb noms i llinatges. I què han fet? Inversions magres i puntuals. Dades: pos a disposició del president de la Mesa del Parlament la resposta donada per aquest senyor i els consellers que l'han precedit. Inversions i recaptacions. Que ens diuen mentides? Doncs miri, però açò són les sumes; inversions i recaptacions. I a més n'hi diré una altra: 1998, ens diuen que fan una feïnada. Repassin tots els butlletins i acords de Govern que hi hagi, *habidos y por haber*. Quin és el resultat? Licitacions amb obres a ports de la Comunitat autònoma, ens situam sobre els 148 milions; en publicitat, 182. Una comparació com una altra.

Invertim més en publicitat que no en infraestructures portuàries.

L'únic que els demanam és que facin una revista de quines són les necessitats d'inversió. Ja ho sabem, que no ho faran tot en un any. I facin una programació plurianual del que necessiten els ports.

I troben que no els ho podem exigir després de nou anys d'haver-se aprovat i que no ho han fet?

Però no només en açò, és que la manca d'ordenació de determinats ports paralitza fins i tot inversions privades. Ho ha dit i ho ha explicat el representant d'Esquerra de Menorca.

Fins que no hi ha un conflicte entre privats per saber quin es el projecte de port esportiu que es fa dins una zona portuària de la comunitat autònoma, el Govern no es decideix a fer un pla d'usos, cas de Fornells. Si hi ha conflictes o es vol fer prevaler un port esportiu, es fa l'estudi, si no, home!, oblidats de la mà de Déu, totalment oblidats. Idò no. Som una comunitat turística, creim que tots que els ports de la comunitat, els ports de tota la vida, s'han de millorar, aquests s'han de millorar, i no posam en dubte que els ports esportius privats siguin els més meravellosos del món, perfecte, però potenciem els ports els responsables dels quals són aquests senyors, no uns altres, aquests senyors, i hi inverteixen misèries, i tot allò altre és fum de formatjada, tot, perquè, en el pressupost de l'any que ve, l'únic increment considerable que hi ha és el del port del Sóller, ens ho va venir a explicar el Sr. Ramis divendres. Els altres, ens repartim les misèries.

Que allò del port de Ciutadella es farà?, bé, ja ho veurem, però, d'entrada, els mils milions no hi són, els mil milions no hi són, no hi són ni hi seran, d'acord, però avui no hi són.

A més, no volem parlar no només del futur i d'un projecte. Programin quines són les inversions en el port, que és la seva obligació, per açò els l'exigim, a cinc anys vista i a revisar cada cinc anys.

Hi inverteixin d'acord amb les necessitats, i açò vostès no ho fan, i en tot cas, açò no és l'estudi de gestió que nosaltres volem. Està bé que treguin tarifes però també que hi inverteixin, usos, ordenació d'usos, perquè, seriosament, està creant problemes de seguretat l'augment de tràfic portuari que hi ha, plans d'usos i el que són inversions plurianuals. No demanam res més. No és cap disbarat. És una cosa perfectament assumible i que el Govern en nou anys no ha fet, i no han solucionat res. I aquesta és la millor prova que nosaltres tenim la raó en aquest cas, per tant, simplement els demanam que ho facin, que hi actuïn i que ho presentin, i si ho tenen fet, millor, manco feina, venguin aquí i diguin quines són les inversions a cada port, però no la gestió, les inversions. I quan vostès es comprometin aquí a dur açò, ja en parlarem. Gràcies.

I deix les respostes, les sumes, que la conselleria dóna als diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Salom, per part del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Popular votarà que no a la proposta feta per la portaveu del Grup Socialista perquè, en aqueix estudi que se'ns demana, el Govern del Partit Popular ja hi fa feina d'una manera seriosa, i a més, els diré una altra cosa, el primer interessat que hi ha en aquesta comunitat que els ports de la comunitat autònoma de les Illes Balears funcionin a la perfecció, el primer interessat, és el Govern del Partit Popular, som els primers interessats que els ports de la nostra comunitat, una comunitat autònoma com la nostra, fonamentada en una economia turística, que funcionin a la perfecció, som nosaltres qui tenim la voluntat que això sigui així.

A més, els diré una altra cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor. Continui.

LA SRA. SALOM I COLL:

Els diré una altra cosa, resulta que del cent per cent dels ports que té la nostra comunitat autònoma, n'hi ha cinc que són d'interès general de l'Administració central; a la resta hi ha dos tipus de gestions, o dues formes de gestionar-los, una, mitjançant concessió administrativa, i l'altra, mitjançant explotació directa per part de la comunitat. Aquestes són les fórmules que hi ha per explotar els ports de la nostra comunitat.

Hi ha un informe de la Caeb, no és un informe del Govern balear, que és contundent i que no es correspon amb les explicacions i amb el que ha dit aquí la Sra. Barceló. Hi ha un informe allà on s'ha fet una enquesta a tot un conjunt de persones usuàries habituals dels ports de la comunitat on se'ls demana que facin una valoració de la qualitat de les instal·lacions nauticoesportives, allà on es demana que facin una valoració de la gestió general dels ports, allà on se'ls demana una valoració dels serveis que es donen en aquests ports esportius, que facin una valoració sobre l'oferta complementària que s'hi dóna, i on se'ls demana que facin una valoració sobre la qualitat dels serveis administratius, i resulta que el resultat, el que opina la majoria dels usuaris dels ports, entre el 70 i el 80%, és que la resposta és bona o molt bona, la gent està contenta, en general, amb els serveis que es donen als ports de la nostra comunitat autònoma.

A més, tenim la convicció des del Partit Popular i des del Govern que tot el que es recapta per concepte d'ingressos en aquests ports, el cent per cent del que s'hi recapta, a les arques generals de la comunitat autònoma, es dedica, més del cent per cent d'això, una altra vegada als ports, una part destinada a personal i a despesa corrent, evidentment, i una altra part, que suposa més del 50% a manteniment d'inversió. És a dir, no és que el Govern balear estigui levant doblers del que ingressa en concepte de ports i ho destini a altres coses, no, no, tot el que es recapta per aquest concepte, del servei que es presta a cada un dels ports, es dedica, tot això, al mateix port, fins i tot una quantitat superior.

Per tant, senyores i senyors diputats, jo crec que és evident que el Grup Popular no pot donar el seu vot afirmatiu a la proposta presentada pel Grup Socialista, i si per si això fos poc, resulta que en el pressupost d'enguany hi ha previstes una sèrie d'inversions extraordinàries, extraordinàries, superiors, gairebé arriben als 2.000 milions de pessetes, entre el port de Ciutadella i el port de Sóller.

Sr. President, el grup Popular votarà que no a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista perquè creim que el que diu la Sra. Barceló no es correspon amb la realitat dels nostres ports esportius. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a votar la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3987/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a addició d'un nou article (4.1bis) a la Llei 8/1990, de 28 de juny, sobre la compilació del Dret Civil balear.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència al debat de presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a addició d'un nou article 4.1 bis a la Llei 8/1990, de 28 de juny, sobre la compilació de dret civil de Balears. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. señoras y señores diputados. Recientemente, en fecha 3 de septiembre del 98, por el Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares se dictó una sentencia, la 1/98, que supuso un fuerte debate jurídico y social. Jurídicamente, se debatía el alcance y la prioridad en nuestro derecho de régimen económico matrimonial previsto en la compilación de Baleares, pero, socialmente, ese resultado no parecía satisfacer a nadie. Podríamos decir que hubo una desigual valoración respecto a la forma y respecto al fondo de la sentencia. Había una coincidencia generalizada en la corrección formal de la sentencia, es decir, se ha reconocido que en la resolución del conflicto jurídico se había aplicado la legislación de forma correcta, pero respecto al fondo de la sentencia las opiniones políticas y jurídicas apoyaron de inmediato la necesidad de proteger la vivienda familiar.

Todos, absolutamente todos los artículos de opinión publicados por juristas, catedráticos, profesores, notarios, fiscales, etc. manifestaron su opinión favorable a una reforma del derecho foral, y los representantes de los partidos políticos, si bien es cierto que algunos con timidez, también reivindicaron la necesidad de positivizar en la ley la prevalencia de la protección de la vivienda frente al derecho de propiedad.

Las entidades financieras fueron las que reaccionaron con más satisfacción en aquel momento. Así, podíamos leer en la prensa de aquellos días, desde Es Crèdit se calificó como positiva la sentencia, igual en la Banca Catalana, en Sa Nostra se hablaba de victoria efímera, según, como digo, se publicó en días posteriores.

En honor a la sentencia, hay que decir que la primera crítica a lo que en ella se decidía está en ella misma, en ella misma, en su página 35, se decía: "No desconoce esta sala la posibilidad o quizás la conveniencia de *lege ferenda* de que en el futuro, mediante ley del Parlament balear, pudiera incorporarse al texto de la compilación balear una norma del tenor del artículo 1.320 del Código Civil", que, recordemos, impone unas restricciones para la libre disposición de los bienes privativos de un solo cónyuge.

En definitiva, el Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares aplicó, valga la redundancia, la ley aplicable, como es su obligación, pero la ley aplicable no resulta enteramente satisfactoria ni para el mismo tribunal, que ya pide, con comentario de *lege ferenda* la modificación, ni para la opinión pública, ni para la opinión política, ni para la sociedad. Incluso las mismas entidades bancarias que se mostraban satisfechas, al manifestar esa satisfacción, porque la seguridad jurídica de la que dependían sus intereses salió ganando, reconocen que se trata de una victoria efímera porque el caldo de cultivo social y político cambiará la norma.

Todos los ojos se giran ahora hacia este parlamento. La sociedad está pendiente de la respuesta que nosotros, como legisladores, queramos dar.

El Grupo Parlamentario Socialista ha cumplido presentando esta proposición de ley, cuyo texto pretende introducir en la Ley 8/1990, de 28 de junio, sobre la compilación del derecho civil de Baleares, un nuevo artículo con el número, 4 bis, 4.1 bis, con el texto siguiente: "Los actos de disposición y gravamen de los derechos en cuya virtud se ocupa la vivienda constitutiva del hogar familiar y de sus muebles requerirán el consentimiento de ambos cónyuges, y de no prestarlo el cónyuge no titular, autorización judicial. La manifestación errónea o falsa del disponente sobre el carácter de la vivienda no perjudicará al adquirente oneroso de buena fe".

Para justificar la necesidad del cambio, haré unas breves consideraciones jurídicas.

Primero, sobre la compilación. Hay que decir que las compilaciones nacieron, como escribe un conocido catedrático de derecho civil de nuestra tierra con el fin de ser el canto de cisne de los derechos civiles especiales, y tal como se deduce del Decreto de 23 de mayo del 47, en donde se recuerda que en el Congreso nacional de Derecho civil de Zaragoza se llegó por unanimidad a aconsejar la solución de un código civil general para toda España, y que para ello la primera etapa, y cito textualmente, "ha de ser la compilación de las instituciones forales, lo que dará lugar a la comunicación de los distintos derechos hispánicos, en busca de aquellos principios comunes en que se asentó el espíritu cristiano y nacional de nuestra unidad". Sobre esa piedra se levantó la compilación.

Este planteamiento a las compilaciones, procedente, como ya digo, de este decreto del 47, este planteamiento, es irreconciliable con la Constitución Española y con el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares, que, al otorgar competencias legislativas a nuestra comunidad autónoma para legislar sobre su derecho civil propio, y lo congruente sería olvidarse completamente de la compilación, como reconocen prestigiosos catedráticos de nuestra tierra, y legislar el derecho civil propio con olvido de formas arcaicas.

La historia no justifica ni legitima, en buena técnica legislativa y en buena teoría del estado de derecho, la existencia de instituciones, lo que las justifica es su racionalidad y su adaptación a la realidad económica y social del momento, y lo que las legitima es su origen democrático.

Olvidémonos de la tendencia a la fosilización de nuestras instituciones legales, debemos adaptarlas a la realidad social. Veamos, aunque con brevedad, qué se ha hecho en nuestro entorno jurídico respecto a la protección del hogar familiar, que es el tema que debatimos en estos momentos.

Dentro de la legislación (...)ente a los regímenes económicos matrimoniales, las fricciones entre el derecho a la propiedad privada y a su libre disposición por parte del cónyuge titular del derecho, por un lado, y por otro, la necesidad de protección a la familia, han sido resueltas proclamando la obligación de los poderes públicos de asegurar la protección social, económica y jurídica de la familia.

Ya la Constitución de 1978, nuestra constitución española, recogió dicho principio en su artículo 39.1, y estableció limitaciones al derecho de la propiedad en la función social de tal derecho en el artículo 33, párrafo segundo.

Con posterioridad, el comité de ministros del Consejo de Europa adoptó el 16 de octubre de 1981 la recomendación R8115 para, cito textualmente, "asegurar a los esposos el derecho de ocupación de la vivienda familiar, garantizándoles a ambos al menos el derecho a ocupar la vivienda familiar, aunque sólo sea uno de ellos quien tenga la titularidad jurídica sobre el inmueble, ya título dominical, arrendaticio o de otra naturaleza, sin que para ello pueda ser obstáculo el régimen patrimonial del matrimonio". Es decir, desde la misma Unión Europea se nos venía diciendo que teníamos que adaptar la legislación para que existiera esa protección del derecho a la vivienda familiar.

La legislación española común, como es de todos conocido, mediante la reforma del Código Civil de 13 de mayo de 1981, por lo que respecta a régimen económico matrimonial, se adaptó a los nuevos tiempos introduciendo el artículo 1.320, por el que se exige, como ya se ha dicho, el consentimiento de ambos cónyuges o, en su caso, la autorización judicial, para disponer de los derechos sobre la vivienda conyugal y muebles de uso ordinario de la familia, aunque pertenezca con carácter privativo a uno sólo de los cónyuges.

En nuestro entorno autonómico, en otras autonomías, en Navarra, la Ley 55 del Fuero nuevo de Navarra dice textualmente: "Se necesitará el consentimiento de ambos cónyuges o, en su defecto, autorización judicial, para disponer *intervivos* o sustraer al uso común los derechos sobre la vivienda habitual del matrimonio, o sobre el mobiliario ordinario de la misma, aunque pertenezca a un solo cónyuge con carácter privativo", etc. Se trata de la Ley foral 5, de 1 de abril de 1987.

En Aragón, lo mismo, el artículo 51 de la compilación de Aragón, modificado por Ley 31/85, de 21 de mayo, también nos dice: "Corresponde a cada cónyuge la administración y disposición de sus propios bienes, pero necesitará el consentimiento del otro o, en su defecto, autorización judicial para disponer de los derechos sobre la vivienda conyugal o el mobiliario ordinario de la misma o para substraerlos al uso común".

Y más cerca de nuestro entorno, en Cataluña, también se llevó a cabo una adaptación semejante, la Ley 9/1993, de 30 de septiembre, de modificación de la compilación de derecho civil de Cataluña, en su artículo noveno, establece: "Cualquiera que sea el régimen legal aplicable, para disponer sobre los derechos sobre la vivienda habitual, necesaria para la vida familiar, y de sus muebles de uso ordinario, si pertenecen a un solo cónyuge, éste deberá obtener el consentimiento del otro o, en su defecto, autorización judicial", se añade el consabido párrafo de que la falta de estos requisitos, si el cónyuge transmitente hubiera ocultado su destino familiar, etc., pues se incurrirá en las responsabilidades que haya, pero queda protegido el tercero de buena fe.

Como podemos ver, Europa, España, la legislación comparada de otras comunidades autónomas, nuestra jurisprudencia, no voy a cansar con enumeración de datos de jurisprudencia, pero solamente y a buena pluma, un breve párrafo de una sentencia del Tribunal Constitucional, la 135/86, de 31 de octubre, que refiriéndose al artículo 1.320, cuyo semejante pretendemos introducir en esta compilación balear, dice que este artículo corresponde a la moderna técnica legal de protección del interés común familiar, que viene a configurar la familia como sujeto colectivo y como sujeto comunitario.

Es decir, hay unanimidad por todas partes en que un artículo como el que estamos pretendiendo introducir en nuestra legislación es conveniente, bueno, aceptable y válido.

¿Qué sucede en Baleares? En Baleares el trámite de la Ley 8/1990, de 28 de junio, sobre la compilación de derecho civil de Baleares, dio a este parlamento una gran ocasión para adaptar dicho cuerpo legislativo a la normalidad de la sociedad española y europea, pero pese a que en la exposición de motivos de la compilación se reconocía expresamente que los principios en los que se ha inspirado la Constitución Española de finales del 78 han provocado la inadaptación a ella de ciertas instituciones propias de nuestro derecho civil, incluso se proclamó el principio de progresividad en la mayor protección de la familia, no se llegó a completar la tarea, y no porque los juristas que prepararon la reforma no advirtieran el problema y su solución. En la exposición de motivos de esa compilación se reconoce que los principios en los que se ha inspirado la Constitución Española de finales del 78 provocaron esa inadaptación de instituciones propias de nuestro derecho civil, y se ha querido dar un paso más en la línea de progresividad mostrada por nuestras tradiciones jurídicas en esta materia introduciendo una serie de normativas para defender especialmente a los cónyuges más perjudicados por las instituciones económicas matrimoniales de nuestras islas.

Es cierto que se introdujeron cambios en este sentido. Se quitó del texto legal el término de absoluta al referirse a la separación de bienes; se introdujo la obligación de ambos cónyuges de contribuir al levantamiento de las cargas de matrimonio, y se propuso por la comisión de juristas encargada de la reforma la necesidad de autorización del cónyuge no titular para disposición de la vivienda familiar.

Pero, ¿qué sucedió en el debate? En el debate habido en este mismo parlamento el 20 de junio de 1990 se presentó una enmienda semejante a la modificación que se presenta en este trámite. La única diferencia entre aquella enmienda y el texto que se ha presentado en este momento es que se ha añadido una distinción sobre el carácter oneroso o gratuito de la disposición, atribuyéndole distintos efectos.

Y quisiera hacer una breve reflexión sobre el párrafo.

Decimos en nuestra proposición "La manifestación errónea o falsa del disponente sobre el carácter de la vivienda no perjudicará al adquirente oneroso de buena fe", distinguiendo así el que adquiere por título oneroso del que adquiere por título gratuito. Este párrafo de la propuesta viene determinado por la exigencia de seguridad en el tráfico jurídico, y su consecuencia es que, en caso de que el titular de la vivienda familiar disponga de su derecho equivocándose o falseando el carácter de la misma, el tercero de buena fe no se ve perjudicado, y su posición es inatacable si esa transmisión ha sido onerosa, pero en caso de que esa disposición sea a título gratuito, según nuestra proposición, sí que se puede ver perjudicado el adquirente porque, considera nuestro grupo, que es más digno de protección el derecho sobre la vivienda conyugal del cónyuge no propietario que del tercero, que la recibe sin menoscabo de su patrimonio.

En aquel debate de 20 de junio de 1990, por parte del Partido Popular, el Sr. Gilet defendió la tesis de que la propuesta de este grupo era un ataque frontal al régimen de separación de bienes, que se pretendía ir contra la historia, contra las costumbres más enraizadas de nuestra sociedad, etc. Nada más alejado de la realidad.

Hay ciudadanos de estas islas cuyo fuero personal es la compilación balear que están casados en régimen de gananciales, porque la compilación así lo permite, o que tienen cualquier otro régimen económico distinto de la separación de bienes porque la compilación lo permite. Algún cónyuge de esos matrimonios puede tener bienes privativos, pese a estar en sociedad de gananciales o en participación.

Si las disposiciones generales del régimen económico general matrimonial no le afectan, en aplicación de la tan traída sentencia del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares, puede disponer de sus bienes privativos sin la limitación que supone el artículo 1.320 del Código Civil, es decir, no afecta sólo y exclusivamente al régimen de separación de bienes.

Así pues, la reforma de la compilación en el sentido que solicitamos afecta a los ciudadanos sometidos a la compilación, sea cual sea su régimen económico matrimonial.

En definitiva y para concluir, la tesis *Gilet* planteada por el Partido Popular en 1990, según la cual una regulación como la que se propicia mediante esta iniciativa traería como consecuencia una quiebra del régimen de separación de bienes, ha quedado totalmente derrotada por la realidad, Europa, y dentro de Europa, España, y dentro de España, Aragón, Navarra, Cataluña, todos lo han comprendido, todos se han movido.

Hace unos pocos días en una entrevista hecha a uno de los juristas que participaron en la comisión que reformó la compilación se podía leer la siguiente frase: "Soy partidario", decía, "de la reforma en este punto, y de este modo, a mi juicio, se fortalecería y humanizaría el régimen de separación de bienes". Todo el mundo reconoce que no sólo se va contra el régimen de separación de bienes, no sólo no se va contra ese régimen de separación de bienes, quiero decir, sino que incluso se le reforzaría y se le humanizaría. Y eso es lo que dice por lo menos gente de la más experta.

Nadie está de acuerdo hoy en día, nadie, absolutamente nadie, con la tesis *Gilet*.

Señoras y señores diputados, les tengo que pedir que ejerzan la responsabilidad que tienen con todo su alcance y gravedad, y que voten a favor de esta proposición hecha por nuestro grupo parlamentario, el prestigio de este parlamento y la sociedad así lo exigen. Gracias, Sr. Presidente.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Grups que es mostrin a favor d'aquesta proposició de llei? Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Ens mostrem a favor d'aquesta proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista en coherència amb el fet que una vegada coneguda la sentència de dia 3 de setembre del 98, sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears, i promoguda a través d'una causa d'una entitat bancària, aquest grup parlamentari va sol·licitar la creació d'una comissió d'estudi d'aquest parlament per tal de l'adequació de la compilació del dret foral a la realitat que vivim avui en dia.

No afegiré arguments jurídics a aquells que ha esmentat el Sr. Diéguez, el diputat proponent, perquè ja ha recordat tot allò que es va debatre en aquest parlament l'any 1990 i també els antecedents, *a posteriori*, de la Llei de Catalunya, de la Generalitat, del Parlament català, on la Llei 8/93 adapta la compilació de dret foral a la realitat i on ja incorpora un article, l'article 9, molt semblant al que proposa el Grup Parlamentari Socialista.

És evident que ens hauria agradat més que s'hagués creat una comissió d'estudi i que s'hagués pogut veure amb molta més amplitud i amb molta més globalització tot allò que podria afectar l'adequació a la realitat d'avui en dia, però el fet que el Grup Parlamentari Popular rebutjà aquesta comissió d'estudi amb l'argument que ja encarregaven aquest estudi a un grup de juristes de reconegut prestigi, pensam que la proposició de llei tan senzilla, d'un únic article, de fet ja adapta en aquest sentit allò que nosaltres preteníem i que, de fet, ja dona seguretat jurídica a la part més feble d'aquella part que la separació de béns dona coma..., considerant com un element progressista, la separació de béns al matrimoni, però que la part més feble, aquell que no té els béns, pot sentir-se afectada per sentències semblants a la que va sorgir el 3 de setembre.

Per tant, en aquest sentit, donam suport a la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i consideram que seria un avanç per a aquesta comunitat autònoma que s'aprovàs. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup també pren posició d'aquesta proposició de llei, i en primer lloc establim dues prèvies que per a nosaltres són importants, en primer lloc, una defensa, naturalment, del dret privat d'un codi propi de les Illes Balears, que això no té cap mena d'emperò, sinó que el que s'ha de fer realment és un codi modern, un codi que respongui a les veritables necessitats de la nostra societat i no una reivindicació just d'instituts fossilitzats.

És important en alguns elements que encara sí que mantenen realitat, que mantenen la seva virtualitat, mantenir-los i modernitzar-los, però no per la simple necessitat de mantenir-los.

També una defensa de la institució de separació de béns adaptada a la nostra manera de ser, a la nostra tradició jurídica, i útil a la nostra societat, com un règim econòmic del matrimoni, però que ha de quedar també modulada per altres interessos familiars, com els que creim que són evidents en aquest cas que avui tractam.

Perquè per a nosaltres, per al nostre grup, la protecció i la defensa jurídica de la família és un tema de prou importància com per modular especialment un dret menys important a aquest nivell com és el dret de propietat, un dret que, recordem-ho, està sotmès a una funció pública, a una funció social, i la propietat no pot tenir, per tant, una extensió omnímoda, sinó que ha de tenir presents altres interessos en joc, en aquest cas, des del dret de família s'han d'establir uns drets i deures dels cònjuges, tenint present que tots dos contribueixen al sosteniment de les càrregues familiars i que hi ha d'haver unes relacions fiduciàries i unes relacions, diguem-ne, d'interessos, de compartir moltíssimes informacions i decisions que, en aquest cas, la separació de béns no pot menystenir.

En aquest context, per tant, el domicili familiar, tant el que és (...) immoble com també els mobles que hi hagi dins aquest domicili han de tenir una regulació específica, ha de tenir un plus de protecció per la funció social que compleix, amb independència, naturalment, de la titularitat dels béns, que, en cap cas, es posa en qüestió.

No pot ser que si l'elecció del domicili ha de ser per mutu acord dels cònjuges, un dels dos pugui llançar l'altre sense el seu consentiment; i aquesta elecció de mutu acord no és tan sols perquè el Codi Civil a l'article 70, sinó perquè deriva de la pròpia igualtat jurídica de drets dels cònjuges: no pot ser que si realment l'elecció depèn de la voluntat de tots dos, un dels dos pugui, d'alguna manera, actuar de tal manera que faci impossible el manteniment d'aquella elecció.

Per altra banda, té també una incidència, aquesta elecció, sobre la pàtria potestat des del moment en què, també indirectament, s'haurà tengut o s'haurà obligat a un canvi del domicili dels fills en tant un dels cònjuges haurà de decidir unilateralment que aquell domicili ja no és el propi domicili familiar. Creim que això no pot quedar així, no pot quedar establert d'aquesta manera en el nostre codi de família o en el nostre codi civil i, per tant, creim molt oportuna aquesta modificació.

El propietari del domicili tendria més dret que l'altre cònjuge per la simple titularitat del domicili i això no ens sembla bé: hi ha d'haver, quan hi ha un conflicte d'interessos, un tercer que, en base a altres consideracions de caràcter de tutela efectiva de la família, dels drets de domicili, dels drets a l'habitatge, dels drets que hagin de tenir els fills, que ho valori. Per tant, com es proposa en aquesta proposició de llei, ha de ser un jutge, després d'audiència i de valorar els interessos en joc, qui valori qui té el dret o no a aquesta decisió; ben igual que l'article 70 del Codi Civil preveu a l'hora que els cònjuges en l'elecció del domicili, hi ha una intervenció per part del jutge; per tant, també hi ha de ser en el cas que un dels dos en vulgui disposar, el que sigui propietari, però l'altre hi estigui en contra.

En aquest sentit s'ha remarcat ja aquesta recomanació del Consell d'Europa, que forma part inclosa dins l'exposició de motius, en la qual s'estableix que s'ha d'assegurar als cònjuges el dret a l'ocupació de l'habitatge familiar, garantint-los a tots dos com a mínim el dret a ocupar l'habitatge, encara que només sigui un el titular de l'habitatge, i això tant si ho és a títol (...) com si ho és per lloguer, etc. Creim que això no condiona en absolut el règim econòmic del matrimoni, sinó que senzillament el modula i té en compte altres interessos (...)

Una de les paradoxes més importants que ha destacat la defensa en aquesta sentència cèlebre a què feia referència el ponent, tant perquè va donar la raó, en primera instància i en segona instància, amb motiu d'aquesta paradoxa, era que si es fa la interpretació que ha fet la Sala i que, evidentment, no qüestionarem però que evitaria aquesta nova regulació de la llei, es fa de millor condició el cònjuge no titular en el moment de patologies conjugals, en el moment de separació i de divorci, en el qual sí té dret a una tutela judicial, que no en els casos en què el matrimoni gaudeix de bona salut. Sembla realment paradoxal i podria donar lloc a maniobres prèvies a la crisi matrimonial per part del cònjuge titular de l'habitatge; és realment una situació bastant incomprensible, que quan hi hagi una separació per bé familiar el jutge hi pugui intervenir i atorgar al cònjuge no titular, per exemple, el domicili familiar, mentre que durant el matrimoni no hi pugui haver aquesta intervenció.

També hi ha una altra paradoxa que se'ns ocorre, i és que d'alguna manera els drets d'un llogater, els drets -no en parlem- d'un usufructuari com a dret real, tendria molta més protecció, interessos molt més protegits per part de l'ordenament que no el cònjuge, que podria ser llançat del seu domicili familiar sense gairebé témer-se'n. Realment seria que se n'aniria a comprar tabac i quan tornàs realment no hi seria, ridiculitzant un problema que té uns problemes personal al darrere que no es poden frivoltzar, però creim que és impensable que pugui succeir, en el domicili familiar, una alienació sense el coneixement i sense la defensa per part de l'altre cònjuge i, per tant, també, de l'interès familiar que representa.

La mateixa sala del Tribunal Superior de Justícia recomanava, com també deia el Sr. Diéguez, que, probablement, de *lege ferenda* era convenient modificar la compilació. Per part del nostre grup veuríem amb molt més interès, i creim que és el que ha de pretendre el Grup Popular i per unanimitat de la Cambra, fer cas d'aquesta recomanació, fer una lectura que s'acostaria al que ha fet la Sala en primera instància i el que va fer l'Audiència Provincial en segona instància, perquè, malgrat ho hagi dit (...), naturalment, perquè en cap cas hauria de venir una modificació de la nostra compilació via sentència del Tribunal Constitucional. Nosaltres creim que és bo que nosaltres, que sigui aquesta cambra la que valori aquests drets en joc, aquests interessos, la que vegi quines són les falques, quins són els defectes que pot produir en aquestes altures la separació de béns, i que ho regula amb consciència des del propi parlament balear, sense haver d'esperar que sigui el Tribunal Constitucional que hagi de sortir en defensa de la igualtat dels cònjuges. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Grups Parlamentaris que es mostrin en contra de la proposició de llei? Fixació de posicions de grups que no hagin...?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Vostè ha dit en contra i en aquest cas ara ja deu ser a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, és que, Sra. Munar, quan jo he demanat intervenció de grups a favor, vostè no...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Ara en contra. Doncs en contra demanam la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

En contra. Idò en torn en contra té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. És la manca de costum de mirar cap a l'altre costat quan el tema és en coincidència amb el Partit Popular. Sr. President, senyores i senyors diputats, la llengua, la cultura, la història, les institucions d'autogovern, el dret propi són, sens dubte, els principals trets diferencials d'un poble; en aquest cas, el nostre dret, el nostre dret civil, és un d'aquests trets propis; és, a més, conegut per tots i cada un dels ciutadans d'aquestes illes; és, a més, reconegut i estimat.

És per tot això que creim que, encara que la finalitat pugui ser positiva, realment no s'aconseguiria amb la proposta que avui es du aquí. Si la protecció de la família ha de dependre del fet que hi hagi un 4bis a la compilació del nostre dret civil, realment malament ho té la família. Creim que hi ha altres sistemes i que no és precisament aquest el millor. Creim que és totalment perillós modificar el nostre dret civil fent puntualitzacions i desvirtuant el que és la base del nostre dret tan sols perquè en un moment determinat un lletrat hagi volgut defensar aquest tema sense massa èxit, a més, donat que sempre, com tots saben, quan hi ha un judici hi ha dos lletrats i tots dos defensen just el contrari. Crec que si es creu que és important defensar el domicili conjugal, és molt important que hi hagi un estudi en profunditat de la mateixa universitat de les Illes Balears, del departament de Dret Civil, on es vegin tots els pros i tots els contres que això duria.

Nosaltres creim que 700 anys d'història, el fet que hi hagi una clara consciència del fet que aquí tenim separació de béns, és positiu. Crec que qualsevol sistema té els seus avantatges i té els seus inconvenients. Sens dubte el nostre també, però amb el que vostès avui pretenen aconseguir fem no tenir els avantatges i sí tenir els inconvenients. Podria ser ben bé que a través d'aquesta modificació del nostre dret civil tinguéssim un híbrid que ens dugués a circumstàncies tan estranyes i especials com que un ciutadà de dret comú, en un moment determinat -a través de capitulacions matrimonials- no es ves afectat per aquest article, perquè automàtica ell, en el seu règim econòmic matrimonial, seria de separació de béns i, per tant, no estaria al que diria la compilació i, en canvi, un ciutadà d'aquestes illes, amb un dret propi de separació de béns, sí que es veuria afectat. Això, Sr. Diéguez, veurà que ho hem d'estudiar amb un poc més de profunditat, que no és seriós el que es presenta avui.

També crec, personalment, que aquesta modificació perjudica justament la dona, l'única que havia estat defensada per aquest dret civil al llarg de la història, que sempre havia tengut la separació de béns, que no havia hagut de menester mai el permís del cònjuge i que, en un moment determinat, també es pot veure afectada quan desitgi independitzar-se si el bé és seu.

La pretesa modificació jo crec que no protegeix la llar familiar per diferents raons. Una d'elles perquè hi ha sempre un titular registral, que és el que hauria, en tot cas, de justificar que aquell domicili conjugal per hipotecar-se té el consentiment del seu cònjuge, però bé, jo crec que hi ha altres sistemes, com són les pòlisses de crèdit, les lletres de canvi, amb les quals un hipoteca el seu propi patrimoni i que, per tant, llavors es pot veure afectat el domicili. I què és: que no només per les hipoteques de la llar familiar, sinó per qualsevol operació bancària que sol·liciti un crèdit, haurà de justificar que aquell domicili no és el conjugal?, perquè pot ser que en tenguim més d'una, de casa, d'apartament, etc. Crec realment que seria difícil posar límits perquè, a veure, no seria només a les hipoteques o seria a les hipoteques i a qualsevol crèdit que un sol·licitàs? Després, on seria el límit i quin seria el domicili conjugal: aquell que és el fiscal, el que realment és el real?, perquè no sempre coincideix. En el meu cas, com a batlessa de Costitx tenc el meu domicili a Costitx i tenc el meu domicili conjugal a la ciutat de Palma; per quin dels dos se m'ha de demanar consentiment o l'he de demanar jo?

Crec que realment no s'ha aprofundit del tot en aquest tema i que no és encara prou madur com per presentar aquesta modificació.

D'altra banda també vull recordar que la societat de separació de béns té moltíssims avantatges, que la societat de ganancials té també alguns avantatges, molts d'inconvenients, com qualsevol societat -i vostè com a misser ho sap- en la qual hi ha un 50% i un 50%. Una societat d'un 50% i un 50% tot misser sap que és justament ingovernable, i això seria el que seria aquesta proposta seva que avui ens fa. Des d'Unió Mallorquina, com a partit nacionalista, com a partit de centre, com a partit liberal, estam per defensar els trets diferencials, per aconseguir una societat cada dia més lliure, d'igualtat total entre homes i dones, de normalització de les estructures socials i de les estructures econòmiques, i no estam per paternalismes: els problemes s'han de resoldre abans que sorgeixin, i uns i altres han de tenir clar de qui són els béns i a què s'exposen quan decideixen que el domicili conjugal sigui tan sols d'un dels cònjuges.

En aquest sentit volem mantenim aquest fet diferencial del nostre dret civil, creim que ens identifica i que, com he dit, és conegut per tots els ciutadans i reconegut. Volem que homes i dones gaudeixin dels mateixos drets i que no per matrimoni o per una altra circumstància puguin quedar uns supeditats als altres.

I finalment, amb aquesta modificació creim que se suscitarien moltíssimes qüestions judicials, com per exemple els vicis en el consentiment perquè, a quin matrimoni ben avingut, en què tot funciona i marxa, davant l'expectativa d'un bon negoci, un dels cònjuges es nega a donar el seu consentiment?; en tot cas hauran de coincidir que si això es produeix i davant aquesta expectativa es nega un consentiment, molt probablement el matrimoni deixarà d'anar bé, per no dir aquells matrimonis que un o l'altre forçaria el consentiment, i ja seríem una altra vegada en els tribunals: "Vaig donar el meu consentiment perquè no em va quedar altre remei, perquè se'm va forçar, perquè se'm va obligar", etc., etc.

Per tot això que li he exposat crec que aquest tema no està estudiat en profunditat, que abans de prendre una decisió com aquesta és necessari un estudi i, per part nostra, estam disposats, com a partit, a tornar-ne a parlar. Per a nosaltres no hi ha res que sigui immodificable, tot es pot modificar, però sempre s'ha de modificar a millor. Aquesta sentència del Tribunal Superior de Justícia en cap moment diu, com s'ha dit a través dels mitjans, que s'hagi de modificar el nostre dret, diu que aquests anys d'indipència dels matrimonis han duit a l'adquisició de béns d'uns i dels altres, de manera que veuen que seria difícil realment poder organitzar-se dins un altre sistema, i també diu que, igualment que han fet altres comunitats, això es podria solucionar, que avui en dia està molt clar, cosa que poden dir poques sentències perquè habitualment sempre hi ha confusions; per una vegada que ho tenim clar, deixem-ho com està, sempre que no es trobin millors solucions que les que avui es plantegen amb aquesta proposta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista presenta davant aquesta cambra una proposició de llei vertaderament interessant en la mesura en què incideix o afecta un dels signes o drets diferenciadors de la nostra personalitat com a poble, concretament el nostre dret civil foral, amb l'addició d'un nou article 4.1bis a la Llei 8/90 aprovada també per aquesta cambra.

Ens posicionam en contra d'aquesta proposició de llei per una sèrie de motius que voldria explicar a les senyores i senyors diputats. En primer lloc li hem de recordar, Sr. Diéguez, ens ha de permetre que li diguem que es tracta certament d'una proposició o d'una iniciativa parlamentària bastant oportunista, que surt, es presenta, arrel d'una sentència recent del mes de setembre, on es declara l'aplicació del Dret Foral Balear en detriment del Dret Civil comú. D'aquesta sentència del setembre del 98, que hem de valorar positivament com a diputats d'aquesta cambra pel que suposa de reconeixement i respecte del nostre dret foral, cosa que en la pràctica judicial i en la dels missers no ha estat massa comuna durant aquests darrers anys, hem de reconèixer, idò, aquesta prioritat i aquest respecte que té el tribunal cap al nostre dret, el grup parlamentari d'aquesta sentència deriva, com deia, la necessitat de reformar puntualment, d'una manera -diria jo- fragmentària, la nostra compilació balear per protegir millor, tal com diu el diputat proponent, els interessos de la família i, més concretament, els interessos o l'habitatge familiar.

Dèiem que era oportunista al principi perquè des de l'any 90, en què es va publicar aquesta llei, si bé és cert que el Grup Parlamentari Socialista en el seu moment va plantejar també aquesta qüestió, ningú no n'havia tornat a parlar, almanco dins aquesta cambra, i ha estat arrel d'aquesta darrera sentència quan s'ha reavivat aquesta problemàtica.

Però demanaríem també com a grup parlamentari que aquestes qüestions que afecten una qüestió tan important com és la del nostre propi dret foral es prenguin amb més seriositat i es procurin fer no amb tanta superficialitat com ha intentar fer el Grup Socialista, i ho intentaré explicar. Segurament les presses, la precipitació, anar a corre-cuita com a conseqüència d'aprofitar-se del moment que propiciava aquesta sentència, ha fet que una vegada més el Grup Parlamentari Socialista oblidí que aquesta és una comunitat autònoma pluriinsular, és una comunitat autònoma on no només hi ha Mallorca, sinó també Menorca, Eivissa i Formentera, i vostès plantegen aquí avui una reforma a un article del llibre primer de la compilació balear, llibre destinat únicament i exclusivament a l'illa de Mallorca. Vostès salven per carambola l'aplicació i l'extensió del que vostès proposen a Menorca perquè l'article 65 de la compilació remet directament, naturalment, allò de Menorca a Mallorca; però el llibre tercer, destinat a Eivissa, els articles 66 a 68, queda, amb la redacció que vostès demanen del nou article 4.1bis, completament al marge. No hem de protegir el domicili familiar a Eivissa?, als ciutadans i a les ciutadanes d'Eivissa i Formentera?; no són ciutadans d'aquesta comunitat autònoma?

A més d'això, de la precipitació i de les presses que han motivat el fet que els ciutadans d'Eivissa en el llibre tercer quedín a fora, també entenem que es poden plantejar problemes importants de seguretat jurídica com a conseqüència de no preveure, en aquesta edició i en aquesta reforma puntual i fragmentària, un règim transitori. Què passa amb tots aquests actes de disposició que hi ha hagut fins ara i que els notaris i els registradors han autoritzat sense necessitat del consentiment del cònjuge no titular? No han previst vostès aquí cap règim transitori i ens trobam, o ens trobaríem, amb una certa situació d'inseguretat jurídica que ens permetria dubtar del que passa i quin règim hem d'aplicar en relació a aquests actes que s'han produït fins a la data d'avui.

Però a més, a més de tot això, a més que jo cregui que és una proposició precipitada, defectuosa, fins i tot des del punt de vista de la tècnica jurídica, la veritat és que si l'analitzam podem comprovar com no es vénen a solucionar els vertaders problemes que s'intenten solucionar; la Sra. Munar ha adduït ja una sèrie de motius, dels quals no els compartim tot, dels que s'han exposat, però sí que en podria afegir algun més. Quan no hi ha crisi matrimonial, qual les coses van bé, no hi ha problema, generalment el consentiment es té, s'aconsegueix, i es pot disposar perfectament de l'habitatge familiar; els vertaders problemes es poden produir en aquells casos on ja hi ha problemes matrimonials i on naturalment hi pot haver després la problemàtica de protegir uns interessos sobre els altres. En aquests casos, el mateix paràgraf final de l'article 4.1bis que vostès plantegen i que ve també dins el 1320 del Codi Civil, diu ben clarament que la manifestació errònia o falsa del disponent no afectarà o no perjudicarà els drets d'un tercer de bona fe que hagi adquirit a títol oneros. És vertaderament fàcil poder arribar a aquesta excepció que conté el propi precepte perquè es tracta senzillament que el cònjuge que vagi a disposar senzillament manifesti que allò no és habitatge familiar, que el tercer el puguem considerar de bona fe perquè no es produeixi ja la protecció del domicili familiar que vostès pretenen amb aquesta proposició.

Però, a més, quan hi ha situació de crisi matrimonial, realment els problemes importants es deriven de la situació en què queden els nins, sobretot si són menors, i vostès, en aquesta proposició de llei, a diferència del que han fet a altres comunitats autònomes que vostè ha esmentat però que no han copiat del tot, i per ventura ho haurien d'haver fet, a altres comunitats autònomes precisament es parla ja de la necessitat que hi hagi també la possibilitat, per part dels fills menors, d'impugnar aquests actes quan hi ha hagut disposició sobre el domicili familiar, concretament l'article 9.2 de la Llei 9/98, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya. En qualsevol cas aquests són temes puntuals que se solucionen dins el nostre propi ordenament jurídic aquí, a les Illes Balears, amb l'aplicació directa de les normes que el mateix Codi Civil fa en el règim de separació, nul·litat i divorci en el matrimoni.

Per una altra banda, i també reconduint un poc l'argument que ha presentat la diputada Sra. Munar, estam davant un règim consolidat, que si vostè demana a qualsevol dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes Balears veurà com té un arrelament bastant important dins la nostra societat, i no creim que la protecció al domicili familiar hagi de venir únicament i exclusivament per la reforma i revisió profunda d'aquest concret tema de règim de separació de béns, que pot suposar una modificació profunda d'una institució tan arrelada en el nostre poble com és aquest propi règim de separació de béns.

En conclusió entenem que es tracta d'una proposició, d'una iniciativa poc madurada, precipitada, fruit d'un moment concret, d'una recent sentència del mes de setembre del 98; entenem que tècnicament també presenta defectes importants i, a més a més, no entenem que amb la reforma puntual i concreta que vostès plantegen es vengui a complir la funció, amb al qual tots estam d'acord, que és la de protegir, naturalment, el domicili familiar. Nosaltres com a grup, en el seu moment, en el moment en què es va dictar aquesta sentència, vàrem reaccionar d'una altra manera, no vàrem voler dur aquest tema aquí i fer-ne una bandera o una demagògia com vostès han volgut fer, amb una reforma fragmentària i puntual, sinó que vàrem entendre convenient demanar al Govern de la Comunitat Autònoma que constituís una comissió, una comissió d'experts, de persones enteses en aquesta matèria que analitzin en profunditat no només aquesta qüestió concreta i específica sinó també en ús i exercici de l'article 149.1.8 de la Constitució espanyola de conservar, desenvolupar i modificar el nostre dret foral, perquè entenem, efectivament, com qualque altre diputat ha dit en aquesta cambra, que el dret no és una cosa fossilitzada, el dret és una cosa viva; que, naturalment, s'ha d'adaptar a les necessitats i a les circumstàncies canviants de la societat, però sempre des d'un caire i des d'una perspectiva global, unitària i no d'una manera fragmentària, incompleta i que, en aquest cas, entenem que completament equivocada. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Después de oír las opiniones en contra veo que vamos a estar situados como otras tantas veces en esta comunidad, podemos citar el ejemplo de aquella madre que veía a su hijo jurar bandera y decía: "Fíjate qué listo es mi hijo que todos llevan el paso cambiado menos él". Europa va a ir en un sentido, España va a ir en un sentido, Navarra, Aragón, Cataluña..., todos en un sentido, y nosotros... Ellos van con el paso cambiado y nosotros con el paso adecuado; con el paso adecuado ¿por qué?; vamos a ir viendo los argumentos que se nos han dado.

Nos han dado unos argumentos que creo que son totalmente superficiales y que simplemente -especialmente por parte del Partido Popular- lo que se trata es de decir: "¡Vaya, hombre! no tenían que haberlo hecho ustedes, espérense, no marquen los tiempos al Gobierno, ya lo haremos nosotros, así nos quitan el protagonismo, y si por ello hemos de coger de rehenes a todos los ciudadanos de Baleares nos da igual, estarán de rehenes, se fastidiarán una temporada más; da igual, lo importante es que seamos nosotros los que hagamos una rueda de prensa, presentaremos el tranvía y las reformas del Derecho Foral". Esto es lo que ustedes están pretendiendo.

Sra. Munar, nos ha dicho que hay otros sistemas para modificar. Efectivamente, que hay otros sistemas, pero mire por dónde, yo me fío de una comisión de expertos que se reunió aquí -no eran tontos, eran los más listos que había, se les escogió como los mejores foralistas- se reunieron, se reunieron en este parlamento durante mucho tiempo, se reunieron durante mucho tiempo, y decidieron que ese era el mejor sistema, y aunque yo pretendiera buscar otros sistema y me gustaría más perfeccionarlo de una u otra manera, para no crear conflictos y para permitir que todo el mundo pueda estar de acuerdo cogeré el texto que expusieron los mayores estudiosos de nuestro derecho foral, pero son tontos, oportunista, poco serios..., ¿qué más son?, ignorantes todavía no lo me han dicho, pero supongo que ahora en la réplica me lo dirán, como es habitual. Pero, en fin, quiero decir que esta gente tomó una decisión, pensó que ese era el planteamiento correcto y ese planteamiento correcto que hizo la comisión de expertos es a lo que ustedes están diciendo que no, a lo que dijeron esta gente. El hecho de que lo presentemos nosotros aquí es un simple accidente que tenían que asumir y ya está, pues si uno ha tenido más reflejos que otro ya hablaremos de esto y era la oportunidad de presentar esta proposición.

Se nos dice que desvirtuamos nuestro derecho civil. ¡Hombre!, cuando alguno de nuestros mayores especialistas en derecho civil como es el caso del Sr. Massot, miembro de aquella compilación, reconocido miembro de los que estudiaron la reforma de la compilación, reconocido jurista, dice que vamos a reforzar el régimen de separación de bienes y que vamos a reforzar nuestro derecho civil, ¡hombre!, tengo que hacer más caso a lo que dicen estos señores, por su prestigio, que a lo que se nos dice aquí.

Estudio en profundidad, pues ya hemos dicho... Que se ataca la separación de bienes (...); no, hombre, no, no se ataca la separación de bienes, no se ataca la separación de bienes: afecta por igual a los que están en separación de bienes como a los que están en gananciales, porque hay ciudadanos con vecindad civil en Baleares que están en régimen de gananciales y que tienen bienes privativos y, en ese caso, les afecta igual. El tema de la separación de bienes es algo completamente ya obsoleto, el tema del ataque a la separación de bienes, no lo dice nadie, bueno, no lo dice ningún jurista de reconocido prestigio, como se suele decir y tantas veces se ha repetido aquí. Que habrá dudas acerca de quien está afecto al derecho civil; no habrá ninguna duda, la ley, el Código Civil dice quien está afecto al derecho civil de Baleares y quien está afecto al derecho civil común, y lo que establezca la ley será lo que tendrá que regir en cada momento.

Quisiera también hacer una mención a una cosa: es distinto -una referencia, una circunstancia que ha dicho la Sra. Munar- la responsabilidad universal patrimonial con todos los bienes que pueda tener un deudor de lo que significa hipotecar, una cosa es un acto voluntario y otra cosa es una ejecución forzosa; no se trata de blindar los bienes frente a un tercer acreedor, no se trata de eso, sino que se trata de evitar las corruptelas, ¿corruptelas como cuáles?, todos las sabemos: ¿qué se hace?, ante una previsible separación conyugal, el cónyuge propietario de la vivienda privativa suya, previendo que a lo mejor puede pasar a su esposa lo que hace es dos días antes de la separación hipotecarla y dejarle la posesión a la esposa, que se la dará el juez, con las hermosas cuotas hipotecarias y en procedimiento de ejecución; esto es lo que están defendiendo ustedes, esto es lo que están defendiendo, esto es lo que ustedes quieren que continúe y continuará, gracias a ustedes, gracias a ustedes continuará durante un tiempo.

Se nos habla de los vicios de consentimiento que darían problema. ¡Hombre!, no quisiera ponerme pedante para dar más argumentos a cuando me llamen ignorante en posterior réplica, pero sí que quería decir que una cosa es el derecho clásico y el derecho postclásico: en derecho romano se decía que lo que llevaba a degradar el derecho era la mentalidad postclásica, en la que se confundía el negocio con su prueba; una cosa es el negocio y otra cosa es la prueba del mismo. Si el consentimiento está viciado, si hay prueba de tal o cual..., eso es un tema de prueba pero no afecta a la esencia del negocio y aquí estamos tratando del negocio, no de la prueba del mismo, faltaría más.

Un tema que está muy claro hoy; tan claro está el tema que los tribunales, el Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca y la Audiencia Provincial, que no son cojos jurídicamente hablando ni uno ni otro, dijeron lo contrario de lo que dice el Tribunal Superior de Justicia. No quiero decir quien lleve más razón, quien lleve menos, pero, hombre, cuando dos tribunales dicen "a", i otro tribunal dice "b", no estará tan claro, ni muchísimo menos.

Sr. Flaquer, oportunista no, oportuna, porque había dos sentencias que decían lo contrario de lo que ha dicho la última, y había una tendencia hacia ese camino, y los bancos, que saben más probablemente que nosotros juntos, ya iban buscando los modos de asegurarse ante ese posible problema. No lo tenían nada claro, y los bancos de hecho ya iban exigiendo que el cónyuge no titular de la vivienda conyugal diera su consentimiento. ¿Porqué? Porque son más listos, saben de qué va, porque no estaba nada claro. Por eso digo: oportunista no, oportuna. Sé que les duele que les hayamos anticipado, pero asúmanlo, aunque sea por el bien de los ciudadanos de estas islas, esos que votan.

Usted dice que no tenemos respeto hacia nuestro derecho. No lo entiendo. Cuando uno pretende mejorar el derecho y cuando uno coincide con la opinión de notarios, jueces, fiscales, profesores de derecho civil, catedráticos de derecho civil, que todos son partidarios de lo mismo, ¿toda esta sociedad jurídica no tiene respeto por nuestro derecho? ¡Vaya por Dios!

Se nos habla de que tendríamos que haberlo hecho con mayor seriedad, y que lo hemos hecho con precipitación, cuando ponemos el mismo texto legal que pusieron los señores que estudiaron durante muchísimo tiempo la reforma de nuestra compilación. ¿Esos señores fueron poco serios, fueron precipitados? Estamos haciendo lo mismo que ellos. Lo que se estimó que no era bueno por ustedes, los de la derecha, ahora lo que hacemos es, a la vista de la reacción social que ha habido, plantearlo otra vez exactamente igual, con el aval del estudio que lleva detrás, de un estudio serio, desinteresado, y hecho con mucho entusiasmo.

Se nos ponen detalles de campanario, como que no prevemos un régimen transitorio. Hombre, las leyes desde que salen se aplican, y tienen su régimen, y la ley dice cuando se aplica la ley. Podemos poner un régimen transitorio si ustedes quieren. Si ése es el problema, hagan una enmienda y se la aceptaremos, pondremos un régimen transitorio, no se preocupe.

Otro argumento, también un poco difícil de asumir, es que la aplicación del segundo párrafo, según dicen, anula el primer párrafo de la proposición de la proposición que presentamos. Tengo que repetir lo mismo que he dicho antes: No tiene que confundir el negocio con su prueba, ni muchísimo menos.

Se me enciende la luz roja, y tengo poco tiempo para concluir. Se nos dice también por el Sr. Flaquer que se trata de un régimen consolidado el que funciona hasta estos momentos, tan consolidado que todos opinan en contra. Si no, díganme un jurista que haya opinado de forma distinta a la que he hecho yo desde que se ha abierto este debate. Dígame uno sólo, no le digo dos ni tres; y por cada uno que usted me diga, yo le diré 6, de reconocido prestigio. Por eso digo que un régimen consolidado, y con dos sentencias en contra, creo que es demasiado. Y hablar de que se hace demagogia con este apartado, creo que también es demasiado por su parte, es demasiado. ¿Demagogia? Yo no creo que los expertos que se reunieron aquí durante tanto tiempo y de forma tan desinteresada para hacer la reforma de la compilación hicieran demagogia cuando propusieran esto. No creo que el Tribunal Superior de Justicia cuando diga que conviene (...) modificar este artículo, esté haciendo demagogia. Creo que no. Creo que eso son críticas de mal gusto, que dan una muestra de lo superfluo de su argumentación. Realmente el Partido Popular tenía que haber confiado la defensa de esta posición en contra a alguien que no tuviera un prestigio académico que defender.

Protección del derecho a la vivienda familiar por un lado, frente a derecho a la propiedad, esto es lo que estamos debatiendo aquí. Hoy es un gran día para la banca, y un mal día para los cónyuges no propietarios de la vivienda conyugal, gracias a la derecho. Va a ser un día peor para los menos favorecidos, y muy bueno para los que hipotecan; para éstos sí, para los bancos será un gran día. Nunca se pierde la capacidad de asombro en esta cámara.

Nada más, gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Munar? Té vostè la paraula,

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, l'he escoltat amb atenció, i la veritat és que no m'ha donat resposta a la majoria de preguntes que jo li havia fet, i tampoc no m'ha explicat realment quines eren les solucions als problemes plantejats.

Miri, vostè a l'article 4 de la Compilació ens diu que no es podrà disposar ni gravar el domicili conjugal. Això em podria parèixer bé, però en el mateix article hi ha una altra frase que diu que la manifestació errònia o falsa de la persona que hipoteca farà que el adquireixi de bona fe realment adquireixi. Això, vulgui o no, és una contradicció claríssima, sobretot perquè vostè ha explicat aquí que quan tot va bé no passa res, però que normalment aquests casos es produeixen quan a un moment determinat hi ha un dels cònjuges, el propietari de l'habitatge familiar, que vol desfer-se'n abans d'una separació o d'altres casos. En aquest cas, basta manifestar erròniament o falsament que aquell no és el domicili, i el problema continua sent el mateix. Això és que li he dit, i no crec que m'hagi contestat aquest tema. Per tant, li dic que s'ha d'aprofundir més, i s'han de trobar solucions a aquest problema, perquè si no, no és una solució, continua sent un problema.

També li he dit que la separació de béns és una de les poques coses que està realment arrelada i coneguda dins la nostra societat. Tothom té molt clar que si el domicili conjugal és d'un, és d'aquell. Per tant, les poques coses que hi ha clares en aquest moment, no crec que sigui el moment de confondre-les si realment no és una solució definitiva, i li asseguro que la seva proposta no és una solució definitiva.

També li he donat un altre argument. Li he dit que no basta hipotecar una casa, hi ha altres sistemes pels quals a un moment determinat es pot acabar amb aquest domicili conjugal. Li he dit altres tipus d'endeutament, com les pòlisses de crèdit, o com també les lletres de canvi. I vostè m'ha reconegut que si un, en lloc d'hipotecar s'endeuta d'una altra manera, respon amb el seu patrimoni i també amb el domicili conjugal. Per tant, no és una bona solució la que vostè proposa, perquè realment es tracta de no hipotecar, sinó d'endeutar-se d'una altra manera que també afecti aquest habitatge. Per tant, no és una bona solució.

Però li he fet una altra pregunta que tampoc m'ha contestat. Li he dit: i quin és el domicili? El real?, el fiscal? En aquesta comunitat, sortosament, que som els primers en renda per càpita, hi ha quatre habitatges per habitant. Hi ha molts de ciutadans que tenen més d'un habitatge, i per tant, quin és el conjugal? Hi ha confusió en aquest tema, no el soluciona l'article que vostè proposa. I també li he dit que hi ha vicis en el consentiment molt important. Crec que amb aquesta proposta vostè no ajuda a l'estabilitat de la família, sinó ben al contrari, crearà més problemes que els que hi ha en aquests moments. Si tot va bé, no hi ha problema, tothom consent perquè el negoci que es presenta és positiu. En canvi, si un dels dos no vol consentir, crearà aquest problema, i després hi haurà molts de consentiments viciats.

Però a més de tots aquests arguments, que crec que ja són prou importants i que vostè crec que no ens ha contestat, crec que hi ha el fet que no es basar la seva argumentació en el fet que hi ha juristes o missers que estan a favor del que vostè proposa. Hi ha notaris, hi ha jutges, hi ha missers que estan just a l'altre costat. Jo no vull dir que tothom vagi equivocat si no opina el mateix que jo opín. Jo crec que aquest parlament és representatiu, més o manco, de la societat, i crec que hi ha unes persones que opinen d'una manera i unes altres que opinen d'una altra. El bé el volem defensar tots, però reconegui que amb la proposta que vostè fa no se solucionen tots els problemes, ni molt manco, del que és el domicili familiar. Es creen molts d'altres problemes, i vostè n'ha de ser conscient, i crec que demanar un estudi, i que el dia de demà en ponència i en comissió es debati aquest tema, no crec que sigui negatiu, sinó ben al contrari, crec que pot ser positiu, enriquidor per a tots, i que podem trobar solucions millors a la que vostè avui ha proposat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Esquerra Unida? Sra. Margalida Thomàs, té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, només per reafirmar la nostra posició a favor d'aquesta proposició de llei, i afirmar també que aquesta proposició de llei no significa anar en contra de la separació de béns. La separació de béns es manté, és exactament la mateixa, i allò que fa és senzillament protegir aquella part més feble de la parella, aquella part més feble que és, si hi ha infants de la família, en el sentit que amb la separació de béns si només un d'ells, un dels dos cònjuges té la propietat del domicili familiar, aquest article només diu que hi ha d'haver autorització prèvia a l'hora de disposar d'ell. Vull recordar-li a la Sra. Munar, senzillament que sempre es parla que som la comunitat autònoma amb major renda per càpita, ella parla que hi pot haver un grup de famílies que tinguin quatre habitatges, però vull recordar-li que hi ha moltes famílies que no tenen més d'un habitatge o no en tenen cap, i que aquest article allò que proposa és senzillament protegir el més feble, no parlar d'aquelles famílies que tenen tants de domicilis, que tendriem vertaders dubtes per saber si és un familiar, si és un conjugal, si és un fiscal, com hi deu haver poquíssimes famílies en aquesta comunitat autònoma que tenen tants de dubtes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Alorda?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc quedar clar que com a partit nacionalista, no tenim cap mena de problema en fer un acte de sobirania de modificar el nostre dret civil privat, evidentment. És en aquesta cambra on s'ha d'establir, s'ha de discutir i s'ha de canviar tot allò que siguin les nostres institucions per adequar-les a la realitat social i als diferents interessos en joc. De cap manera veim que hagi de ser cap mena de mirada cap endarrera, fossilitzada, com dèiem abans, i que no som esclaus ni tan sols de cap generació que hagi pogut governar en aquest país mai. Senzillament, en aquest moment, aquesta generació reunida en aquest parlament és la que pot legislar sobre el dret civil propi. En qualsevol cas és la vessant liberal, probablement, la que pot dur que la propietat tinguí més importància que la família, fins i tot els conservadors, que sí que poden defensar més la família que els liberals, si els toquen la propietat han de posar primer la propietat que la família; i ens sap greu que els demòcrata cristians, si en queden, dins aquesta gran família no hagin estat els que hagin tombat el coll, que efectivament hi ha hagut una sensibilitat per la família, fins i tot per damunt de la propietat, de la família demòcrata cristiana, supòs que en minoria dins el Partit Popular de les Illes Balears.

Per tant, tampoc no es toca la separació de béns. La separació de béns no es qüestiona la titularitat dominical del bé, no s'entra dins cap règim de societat, sinó tan sols es protegeix el domicili familiar. No entraré sobre la seriositat de la proposta, perquè ens sembla que efectivament avalada pel comitè d'experts i avalada pel dret comparat, no entenem com és que es pot qüestionar per algú la seriositat i el rigor de la proposta. Per paga, no es tracta d'una lectura única, es tracta de posar en marxa els mecanismes parlamentaris d'entrada en ponència, de presentació d'esmenes per millorar-la, per discutir-la, i evidentment perquè es faci extensiva a l'illa d'Eivissa.

Quant a determinades coses que s'han dit, tampoc no ho acabam d'entendre. Se'ns deia, per exemple, que la dona si es vol independitzar no tindrà cap problema, o que tothom sap de qui és el seu domicili; alerta, sempre que no hi hagi crisi matrimonial. La titularitat dominical ningú no la qüestiona, no entram aquí de qui és el domicili, però sí qui és que té dret a estar-hi, perquè quan hi ha patologies conjugals, i això ho reconeix la mateixa Sala, és evident que serà el jutge que dirà qui pot estar en aquell domicili conjugal. Per tant, en cas de separació i divorci, no hi ha cap dubte que la separació de béns no posa en qüestió que el jutge pugui dir qui és que farà ús d'aquell domicili conjugal. Allò que és estrany és que el que tenguí mires d'arribar a una separació que només ell ho pugui saber, pugui muntar estratègies d'eliminar el seu propi domicili i llançar l'altre cònjuge, amb el pugui suposar això per als fills, sense cap mena de defensa ni d'audiència als afectats.

Se'ns diu que és fàcil l'entesa quan el matrimoni està avingut. Cap problema. L'únic que demanam és que hi hagi aquesta entesa. L'únic que diu la proposició de llei és que hi hagi l'entesa dels dos cònjuges. Si és fàcil, no hi ha dificultat, no hi ha cap intenció per part del legislador de posar dificultats a l'entesa, senzillament de palesar-la damunt un document.

Per altra banda, no se'ns ha contestat com és que es fa comptes defensar aquest domicili familiar. Deia el portaveu del Partit Popular que sí, que s'ha de fer, no únicament i exclusiva així, però sí que s'ha de fer. Nosaltres tampoc no deim que s'hagi de fer únicament i exclusiva amb aquesta mesura, però consideram que aquesta mesura és probablement la més important, i segur, la que ara hi ha damunt la taula, avui. Aquesta, sí. Si no, quina altra? Perquè no les hem vistes.

Per altra banda també hem apuntat, i no hem vist que ningú ens contestàs, el dret de triar el domicili és un dret que va de mutu acord dels dos cònjuges, amb igualtat de drets absoluta, una igualtat de drets que jo crec que si no ho digués cap norma més enllà de la igualtat davant de la Constitució, bastaria per dir que cap dels dos cònjuges pot obligar l'altre a anar a viure a un domicili. Això pareix que ho acceptam, sigui quin sigui el titular, fins i tot de les quatre cases. Malgrat un en tenguí 20, no pot dir a l'altre a on ha d'anar a viure; en cas que hi hagi dificultat, el jutge ho dirà. Això sembla que està acceptat per tothom, ningú no ho ha qüestionat mai. Per tant, si això és així, i si qui tria el domicili dels fills és de mutu acord els que tinguin la pàtria potestat, per què en un moment determinat un dels cònjuges pot fer impossible que la tria del domicili fet de mutu acord esdevengui impossible? En base a quina regla de tres? Senzillament seria un frau després d'un procediment per aclarir quin és el domicili familiar, immediatament el titular el ven, el regala, i a partir d'aquí provoca un canvi del domicili familiar, i provoca un canvi del domicili dels fills, sense que l'altre que tenguí la pàtria potestat, fins i tot per un regal, senzillament per haver-ho regalat a l'amiga o a l'amic, per després anar-hi, després de la crisi patrimonial, familiar, i abans que el jutge hagi intervingut per dir qui és que seria titular, creim que això no és raonable.

En qualsevol cas, no veim tampoc que hi hagi la dificultat d'entendre que qui s'endeuta, ho fa amb tot el seu patrimoni, i per tant respon d'aquests deutes, i ho fa també amb el domicili familiar, no sabem en quin ordre, però no que ho faci únicament i exclusivament amb el domicili familiar. I a més, en aquest cas hi ha una petita intersecció, jo crec que bastant distingible, que és amb el gravamen, però no en la disposició absoluta i lliure del bé sense cap mena de consulta. Pensam que també s'està parlant dels mobles, en els quals tots els mobles podrien desaparèixer abans d'una separació. En qualsevol cas, jo crec que efectivament aquesta llei ve a intentar a resoldre els problemes dels que tinguin un domicili familiar; qui en tinguem quatre, o cinc, o deu, probablement ho podrà arreglar d'una altra manera, i per ventura, no sé si en fase de ponència, allò que s'hagi d'aclarir s'aclareixi. Però el domicili familiar sí que creim que necessita un plus. Per part del nostre grup estam absolutament oberts a qualsevol entesa amb la resta de grups de la Cambra, i especialment amb el majoritari, naturalment, per intentar en règim de ponència de resoldre i de cercar les solucions oportunes.

Si ens deien des del Partit Popular que estan d'acord amb aquesta protecció jurídica del domicili familiar, aprovem avui la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, i a discutir tots els matisos i totes aquelles consideracions jurídiques que des del Partit Popular consideren que s'hagin de tenir. Però no només una interpretació d'un sacrosant i omnímode dret a la propietat que posi en qüestió fins i tot el domicili familiar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri, Sr. Diéguez, ni ens dol ni ens deixa de doldre que vostès hagin presentat aquesta proposta. Li he dit que era oportunista, perquè ho és. Ho és. Vostè ha actuat a arrel d'una sentència, si no, no hagués actuat. L'únic que li he dit és que ens era igual que fos oportunista, però que almanco fos seriosa, i que analitzàs aquest problema amb serietat, i amb profunditat i amb rigor, no superficialment com ho ha fet. I això és el que ha fet vostè, i ha vengut aquí a plantejar una proposició de llei a corre-cuita, precipitadament, i li torn a demanar: El domicili familiar dels ciutadans i ciutadanes d'Eivissa, el protegeixen vostès? Vostè té quatre diputats eivissencs. Ho saben? Saben els diputats eivissencs del Partit Socialista que el llibre tercer de la Compilació Balear no està reformat en la seva proposició de llei? Saben que la proposició de llei que vostè proposa només afecta els ciutadans de Mallorca? Saben els diputats socialistes menorquins que de rebot i de casualitat els afectarà per la remissió que fa a l'article 65, que segur que el Sr. Diéguez desconeixia i que ni ho sabia?

Però el que és cert, és que els ciutadans d'Eivissa una altra vegada pel Pacte de Progrés, o per un partit que forma part del Pacte de Progrés, deuen ser ciutadans d'una altra comunitat autònoma, no compten per a aquesta comunitat autònoma. No compten per a aquesta comunitat autònoma. I el domicili familiar dels ciutadans eivissencs no pot ser protegit.

Però no només això. La seva proposició, li torn a repetir, no arregla res. Li ha explicat la Sra. Munar dues vegades, i vostè ens ve i ens contesta amb altres coses que ningú li ha plantejat. A les que li demanam de ver no ens contesta, que és la qüestió d'Eivissa. Però a aquesta, tampoc ens l'ha contestada. Ja li hem dit que quan hi ha una situació de crisi, que és el normal i és quan hi ha els problemes, perquè quan tot va bé, no hi són aquests problemes, quan hi ha una situació de crisi matrimonial o crisi familiar, és molt fàcil que es puguin acollir que la manifestació errònia o falsa del disposant no perjudicarà els drets d'un tercer de bona fe, i ja està; el domicili familiar ja no queda protegit.

En conseqüència li estam dient, -i això és fruit de la seriositat i de la responsabilitat, no de la precipitació i de l'oportunisme polític- que el Govern balear ha constituït una comissió d'experts, allà on hi ha i hi són tots els que hi ha d'haver, estan discutint i analitzant no només aquest tema, naturalment que sí, la protecció del domicili familiar, però molts d'altres, perquè entenem que tocar una institució fragmentàriament i puntualment pot trastocar i modificar tot un conjunt i tot un sistema. I no em malinterpreti les meves paraules. Vostè sempre parla que tots nosaltres som filibusters parlamentaris, i tot això, i vostè és pitjor. Jo no li he dit que el règim estigui consolidat, jo li he dit que el règim de separació de béns és un règim consolidat aquí. Basta que vagi pel carrer i pels pobles, a veure quants n'hi ha que facin capitulacions matrimonials. Tothom es casa per separació de béns. Això he volgut dir, que és un règim consolidat, tradicional i clàssic. No li he dit que el règim en el seu conjunt, en el que pugui tenir de protecció a l'habitatge familiar i tot això, ho sigui.

I miri, per acabar, Sr. Diéguez, perquè no ens ha respost al que realment interessava, que era com protegia vostè el domicili familiar, perquè li insistesc que no ho aconsegueix, i sempre amb la discriminació d'Eivissa, per acabar -i no solc entrar massa en temes personals, però vostè ho ha fet, i no em quedarà més remei- miri, jo no he pujat a aquesta tribuna a defensar cap prestigi acadèmic meu, entre d'altres coses perquè aquesta no és la meua especialitat, ni de lluny.

Aquí venim en tot cas a defensar prestigis polítics o posicions polítiques; i prestigi polític, Sr. Diéguez, vostè ja l'ha mesurat una vegada al seu partit, i ja va veure com li va anar. Jo m'estim més que no em vagi com a vostè. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra Munar?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Per donar resposta a la Sra. d'Esquerra Unida, que ha parlat amb el nom i cognom, i crec que ha tergiversat el que realment jo havia dit. Miri, jo li he dit que aquesta no era una proposta que solucionàs el problema del domicili familiar, i li he posat diferents exemples. Si realment el que es vol és protegir el domicili familiar, hi ha una solució, dir que no es pot ni hipotecar, ni li poden afectar cap tipus de deute. Seria una bona solució per realment no poder afectar mai el domicili familiar. El que jo li he dit és que amb aquesta proposta, que només afecta l'hipoteca, és una manera enganyosa de solucionar el problema, que realment no se soluciona, perquè hi ha moltes altres maneres de fer el que aquí s'ha dit, que un dels cònjuges vulgui perjudicar l'altre, amb altres sistemes. Li he dit també que hi havia un problema de consentiment, que existeix, i que ningú me l'ha pogut rebatre, i que hi havia un altre problema de burocràcia, que significava que cada ciutadà, a l'hora d'anar a demanar un crèdit o de demanar un préstec, etcètera, hauria de demostrar si aquell bé era o no el domicili conjugal, i haurà de justificar-ho de qualque manera. Jo crec que els ciutadans d'aquestes illes ja estan preocupats suficientment per tota la burocràcia que les administracions diferents posam, que s'ha d'anar a simplificar i a donar solucions en positiu, i que aquesta proposta no és prou bona, i realment no arregla el problema de fons, i en canvi sí complica la vida a tots i cadascun dels ciutadans d'aquestes illes, i això és el que he volgut dir, i no em posi l'exemple dels que tenen moltes cases o poques cases, simplement és que s'hauria de justificar, encara que un només en tengués una, que aquella és o no és la familiar; i per tant complica i burocratitza més les relacions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acabat el debat...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per què em demana la paraula?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

La pido por el mismo motivo que la tienen todos varias veces...

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Y por una alusión, quería concretar un tema concreto...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, un moment, un moment. Aquí hi ha hagut una intervenció, una presentació de la proposició de llei, hi ha hagut un torn de rèplica, un torn de contrarèplica pel grup proponent, i un altre torn de contrarèplica pels altres grups. Aquí hi ha hagut una qüestió d'una al•lusió directa d'un grup parlamentari -Esquerra Unida- a una diputada d'un altre grup, que no presentava aquesta proposició de llei, i ha fet la contestació a aquesta al•lusió directa, sense obrir nou debat.

Aquest debat està conclòs, i passam directament a votació.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

En ese caso, por alusión directa que me ha hecho.

EL SR. PRESIDENT:

Passam directament a la votació.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

En nombre del Partido Popular, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquesta proposició de llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

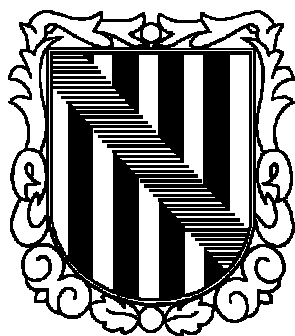
Vots a favor, 21; en contra, 31; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposició de llei.

I no havent-hi més assumptes que tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma